

הע"ז (תל אביב) 35679-01-22 - מדינת ישראל נ' קבוצת רודנברג בע"מ - ניתן גז"ד ביום 2313

הע"ז (תל-אביב-יפו) 35679-01-22 - מדינת ישראל נ' קבוצת רודנברג בע"מ - ניתן גז"ד ביום 2313 ואח'מחוזי
עבודה תל-אביב-יפו
הע"ז (תל-אביב-יפו) 35679-01-22
מדינת ישראל

נ ג ד

1. קבוצת רודנברג בע"מ - ניתן גז"ד ביום 2313

2. נטליה טרסקינה

3. דב שמירה, נקיון וכח אדם בע"מ

4. בנימין יעקב דוידוב

5. טיב טעם רשתות בע"מ

בית דין אזורי לעבודה בתל-אביב-יפו -יפו

[07.07.2024]

כבוד השופט אורן שגב

ע"י ב"כ עוה"ד דן טוניק

ע"י ב"כ עוה"ד מנחם עופר ואח'

גזר דין

ביחס לנאשמת 5

1. בדיון שהתקיים בפניי ביום 14.11.22, הורשעה הנאשמת 5, על פי הודאתה, בעבירות המיוחסות לה בכתב האישום: העסקה בפועל שלא כדין - עבירה על סעיף 4 לחוק עובדים זרים, תשנ"א-1991 (להלן - חוק עובדים זרים).

2. כל אחד מהצדדים טען לעונש.

3. ב"כ המאשימה טען, כי העבירות שביצעה הנאשמת 5 מהוות פגיעה במדיניות התעסוקה ומדיניות ההגירה של

ישראל, וכי המחוקק והפסיקה קבעו עונש מינימום של 10,000 ₪ לכל עבירה. עוד הוסיף, כי מדובר בעבירות כלכליות שמבוצעות ממניע כלכלי עסקי והענישה צריכה להיות כלכלית ומרתיעה, קל וחומר כשאין ויכוח שהעבירות בוצעו במסגרת משלח היד של הנאשמת 5.

4. ב"כ המאשימה טען עוד, כי בשים לב לאמור, לפסיקה, לתקופות ביצוע העבירה ולכך שהעבירות בוצעו במסגרת עבריינית אחת, המאשימה מציעה לראות בעבירות אירוע אחד, בגין ייקבע מתחם ענישה אחד.

5. לפיכך, ביקש כי מתחם העונש יעמוד על המינימום בסך של 20,000 ₪ עד 60,000 ₪ והוסיף, כי בשים לב לנימוקים שהעלה קודם לכן, לחסכון בזמן שיפוטי ולכך שלא הועלו טענות בנוגע לפגיעה בזכויות סוציאליות, המאשימה מבקשת שייגזר על הנאשמת קנס של 38,000 ₪. עוד הוסיף, כי ככל שתתבקש פריסה לתשלומים, המאשימה לא תתנגד.

6. בנוסף, ביקש להורות לנאשמת לחתום על התחייבות להימנע מביצוע העבירה בה הורשעה למשך 3 שנים, שאם לא כן יוטל עליה קנס שבית הדין ייקבע.

7. ב"כ הנאשמת 5 טען, כי מדובר ברשת מזון בפריסה ארצית, שנזקקת לכוח אדם של עובדים זרים, והיא חסרת ידע וניסיון בפרקטיקה של העסקת עובדים זרים. לפיכך, פנתה לנאשמת 3 וחתמה על הסכם התקשרות עמה (נא/1).
8. עוד הוסיף, כי מדובר בשתי עובדות, שאחת מהן הועסקה כחודש ושבע, והשנייה - כחצי.
9. ביחס לכל אחת מהן נערכו פניות אל הנאשמת 3 שהודיעה לנאשמת 5 כי ההעסקה חוקית. לתמיכה בדבריו, הגיש עותק מהחלטת בית הדין לעררים לפי חוק הכניסה לישראל מיום 5.7.2020 ביחס לעובדת שפרטיה מופיעים בסעיף 5.2 (נא/2).
10. ביחס לעובדת שפרטיה מצויינים בסעיף 5(1) לכתב האישום, הוצג בפני הנאשמת 5 אישור שהיא נשואה לאזרח ישראלי, שוהה באופן חוקי בארץ ומטפלת בהסדרת מעמדה כפליטה (נא/3).
11. לאור האמור לעיל, טען הסניגור, כי סבר מלכתחילה שיש מקום לזיכוי הנאשמת 5. בהקשר זה הוסיף, כי בעקבות המקרה, הנאשמת הכניסה מנגנון התראה על כל פגיעה בעובד זר המועסק על ידי חברת כוח אדם. לדבריו, המנגנון מוכיח את עצמו, ואין שום תיק פתוח של עובדים זרים כלפי הנאשמת 5. לשון אחר, העבירה מושא כתב אישום זה היא מעידה חד פעמית.
12. הסניגור טען, כי יש לקחת בחשבון את הודאתה של הנאשמת בהזדמנות הראשונה ואת העובדה שלמרות שנעשו בדיקות מקיפות, לא נמצאו פגמים הקשורים בתנאי העסקתן של העובדות הזרות, לרבות בכל הקשור לביטוח רפואי.
13. לאור האמור לעיל, ביקש לראות את המסכת העובדתית כאירוע עברייני אחד ביחס לשתי הנאשמות, והפנה בעניין זה להלכת חדוות הורים ע"פ 57160-01-14 מדינת ישראל נ' חדוות הורים בע"מ ואח' להע"ז 49093-12-17 מדינת ישראל נ' לופט אתר המלכה בע"מ ואח'.
14. אשר לגובה הקנס, טען כי בתיק זה מתקיימים טעמים מיוחדים לחרוג מגובה הקנס המנהלי, וביקש כי יושת קנס כספי בין 5,000 ₪ ל- 10,000 ₪. עוד הצהיר, כי הנאשמת מסכימה לדרישת המאשימה לחתום על התחייבות להימנע מביצוע העבירה בה הורשעה.
- דין והכרעה
15. בהתאם לתיקון מס' 113 לחוק העונשין, התשל"ז-1997, שעניינו הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה, על בית הדין להקדים ולקבוע האם מדובר בעבירה אחת או במספר עבירות, וככל שאכן מדובר במספר עבירות, על בית הדין לקבוע האם הן מהוות אירוע אחד או אירועים נפרדים; בשלב השני על בית הדין לקבוע את מתחם הענישה ההולם את נסיבות ביצוע העבירה, תוך התחשבות במספר שיקולים: הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה; מידת הפגיעה בערך זה; מדיניות הענישה הנהוגה; הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, ומצבו הכלכלי של הנאשם; נסיבותיו האישיות של הנאשם, לרבות נסיבות רלוונטיות שאינן קשורות בביצוע העבירה. ודוק. סטייה ממתחם הענישה הינה בסמכות בית הדין מקום בו הוא מגיע למסקנה כי הדבר נחוץ לצורך שיקום הנאשם או הגנה על שלום הציבור (ע"פ 57160-01-14 מדינת ישראל נ' חדוות הורים (8.11.14), להלן: פרשת חדוות הורים).
16. בענייננו, הנאשמת 5 הורשעה בעבירה של העסקה בפועל שלא כדין של 2 עובדות זרות, ומקובלת עלי עמדת המאשימה, לפיה, בשים לב לנסיבותיו של תיק זה, יש לראות את שתי העבירות כאירוע אחד, בגין ייקבע מתחם ענישה אחד, וזאת בשים לב לכך שמדובר באותה מסגרת עבריינית.

17. בנוסף, מקובלים עלי טיעוני המאשימה, לפיהם, העבירה בה הורשעה הנאשמת 5 על פי הודאתה, מהווה פגיעה במדיניות התעסוקה ומדיניות ההגירה של ישראל, וכי לא בכדי, המחוקק והפסיקה קבעו עונש מינימום של 10,000 ₪ לכל עבירה. אכן, מדובר בעבירות כלכליות שעל פי רוב מבוצעות ממניע כלכלי עסקי, ולכן הענישה צריכה להיות כלכלית ומרתיעה בהתאם.
18. לאור האמור לעיל, מתחם הענישה שהוצע ע"י המאשימה, שהרף התחתון שלו הוא 20,000 ₪ ותקרתו - 60,000 ₪ מקובל עלי. יחד עם זאת, ביחס לעונש ההראוי בתוך מתחם זה, סבורני כי יש לקחת בחשבון לטובתה של הנאשמת את הודאתה של הנאשמת בהזדמנות הראשונה בעובדות כתב האישום המיוחסות לה, דבר שלא רק חסך זמן שיפוטי יקר, אלא אף מצביע לדעתי גם על כך שהפנימה את חומרת העבירה שביצעה; על כך יש להוסיף, כי לא נטען כי העבירה לוותה בפגיעה בזכויותיהן הסוציאליות של העובדות הזרות, לרבות ביטוח רפואי.
19. זאת ועוד. החלטתי להיעתר לבקשת המאשימה ולהורות לנאשמת לחתום על התחייבות להימנע מביצוע העבירה בה הורשעה על פי הודאתה בתיק זה, למשך התקופה המקסימאלית הקבועה בחוק - 3 שנים, ולפיכך, להקל בקנס הכספי שיוטל עליה. החלטתי זו נסמכת על ההלכה, לפיה התחייבות כאמור מהווה כשלעצמה עונש של קנס מותנה, הגם שמדובר בעונש הקל שבעונשים הקבועים בחוק העונשין (ראו דברי כב' הנשיא (בדימ') א. גרוניס בדנ"פ 8062/12 מדינת ישראל המשרד להגנת הסביבה נ' חברת נמלי ישראל פיתוח ונכסים בע"מ, (2.4.2015).
20. זאת ועוד, בהתבסס על המודל שנקבע בתיק ע"פ 52001-05-14 טיב טעם רשתות בע"מ נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 01.08.16), החלטתי להחמיר עם הנאשמת בנושא גובה ההתחייבות הכספית ולחייבה בקנס מותנה גבוה, וזאת משום שסברתי כי בנסיבותיו של תיק זה, יסוד ההרתעה העתידית במסגרת העונש הכולל, חשוב לא פחות מעצם תשלום הקנס הכספי עצמו.
21. אציין כי לא מצאתי בטיעוני ב"כ הנאשמת סיבה לחרוג מגובה הקנס המנהלי, שכן מדובר על עבירה שבוצעה במסגרת משלח ידה של הנאשמת.
- אחרית דבר
22. לאור כל האמור לעיל, אני גוזר על הנאשמת 5 את העונשים הבאים:
- (א) בגין העבירה של העסקה בפועל שלא כדין, קנס בסך 25,000 ₪. הקנס ישולם בתוך 30 יום מהיום, ולא יאוחר מיום 08.08.24.
- (ב) הנאשמת 5, באמצעות נציג מוסמך מטעמה, תחתום בתוך 30 יום מהיום, על התחייבות להימנע מביצוע העבירה בה הורשעה למשך 3 שנים מהיום, שאם לא כן, תהיה צפויה לקנס בסך 50,000 ₪. הסניגור ידאג לסרוק את ההתחייבות החתומה לתיק.
23. תשומת לב הנאשמים מופנית להוראות הכלליות הבאות:
- א. ככל שמועד התשלום חל בשבת או ביום חג, עליהם להקדים את התשלום על מנת להימנע מקנסות ומריבית פיגורים.
- ב. החוב מועבר למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, בהתאם למועדים והתשלומים שקבע בית הדין.
- ג. ניתן יהיה לשלם את הקנס כעבור שלושה ימים מיום מתן גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:
- בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il.
 - מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592
 - או בטלפון *35592-*****.
 - במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).
- ניתן היום, א' תמוז תשפ"ד, 07 יולי 2024, בהעדר הצדדים.